

Συνάντησις Πέμπτη :

Όλοι στην Εκκλησία.

(2011)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Όπου κι αν πάμε, όπου κι αν σταθοῦμε, ὁ Θεός εἶναι ἐκεῖ, κοντά μας, δίπλα μας. Στους ἀρχαίους, πού ψάχνανε νά βροῦνε τὸ Θεό, ὁ θεῖος Παῦλος ἀποκάλυψε, πὼς ὁ Θεός εἶναι κοντά τους. --Ψάχνετε νά βρεῖτε μακριὰ αὐτόν πού βρίσκεται πολὺ κοντά. Εἶναι μέσα σας, κι εἴστε μέσα του.

«Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμὲν» (Πράξ. ιζ' 27).

Αὐτὴ τῆ μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θεός εἶναι παντοῦ, τὴν παρουσιάζει ὠραιότατα ὁ Ψαλμωδὸς Δαβὶδ εἰς ἕναν ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς του:

«Ποῦ μπορῶ, Θεέ μου, νά πάω καὶ νά μὴ μέ παρακολουθῆ τὸ Πνεῦμα σου;

Ποῦ μπορῶ νά φύγω, καὶ νά μὴ μέ βλέπη τὸ μάτι σου»; (Ψαλμ. 138' 7). ♣ (Πουθενά...).

Ἀφοῦ λοιπὸν εἶναι παντοῦ ὁ Θεός, παντοῦ κι ἐμεῖς μπορούμε νά «συννομιλοῦμε» μαζί του.

Νά συννομιλοῦμε, ναί ...ἀλλὰ ποῦ θά πρέπει νά Τόν λατρεύουμε;

Ἔτσι! Ὑπάρχει ἕνας ξεχωριστὸς τόπος, πού καλεῖται «οἶκος τοῦ Θεοῦ», «Ναός», εἶναι χῶρος εἰδικὰ ἀφιερωμένος στοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ συναθροίζονται οἱ πιστοὶ καὶ λατρεύουν τὸν Τρισυπόστατο Θεό.

Μερικοὶ γιὰ νά δικαιολογηθοῦν πού δὲν πάνε στοῦ Ναοῦ, (τὴν Ἐκκλησία) λένε πὼς αὐτοὶ προσεύχονται ὅπου κι ἂν βρίσκονται. Καὶ μάλιστα ὅταν βρίσκονται στὴν φύσι ζοῦν καλύτερα τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἀπάντησι σ' αὐτοὺς τὴν δίνει ὁ ποιητὴς τοῦ 83^{ου} ψαλμοῦ.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: Ἀγιογραφικὸ ἀνάγνωσμα: (Ψαλμ, 83' 1-6 9-11).

Εἶναι, παιδιὰ, ἕνας ἀπὸ τοὺς γλυκύτερους ψαλμοὺς. (σέ ἀπλή γλώσσα)

--«Πόσο ἀγαπητοὶ καὶ ποθητοὶ εἶναι σ' ἐμένα οἱ ἱεροὶ χῶροι τοῦ ναοῦ σου, ὅπου κατοικεῖς σύ, ὁ Κύριος τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων δυνάμεων. Φλέγεται ἡ ψυχὴ μου καὶ λυώνει ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νά εὔρεθῆ εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου. Ἡ ψυχὴ μου καὶ τὸ σῶμα μου σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰ κι εὐφροσύνη γιὰ τὸν ἀληθινὸ καὶ ζῶντα Θεό. Καὶ αὐτὰ τὰ στρουθία εὐρῆκαν εἰς τὸν ναὸν σου κατοικία. Ἡ τρυγὸνα ἔκανε ἐκεῖ τὴ φωλιά γιὰ τοὺς νεοσσούς της. Τὸ θυσιαστήριό σου ποθῶ κι ἐγώ, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Τρισευτυχισμένοι καὶ εὐλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού κατοικοῦν εἰς τὰς αὐλάς τοῦ ναοῦ σου, διότι αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοὶ τους θά σέ ὑμνολογοῦν παντοτεινά. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, πού εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν σου κι ἀπεφάσισε μὲ τὴν καρδιά του νά πραγματοποιήσῃ εὐλαβῆ ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Σιών.

Κύριε καὶ Θεέ τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων δυνάμεων, ἄκουσε μὲ εὐμένεια τὴν προσευχή μου, δέξαι τὴν εἰς τὰ αὐτιά σου, ὦ Θεέ τοῦ Ἰακώβ. ὦ Θεέ, σύ ὁ ὁποῖος εἶσαι ὁ ὑπερασπιστὴς καὶ προστάτης μας, ρίξε ἕνα εὐμένες βλέμμα εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἐσύ ἔχρισες ὡς βασιλέα. Δι' ἐμέ εἶναι προτιμότερο νά ζήσω ἔστω καὶ μιά ἡμέρα εἰς τὰς ἀγίας αὐλάς σου, παρά χιλιάδες ἄλλες μέρες μακριὰ ἀπὸ σέ καὶ τὸν ναὸ σου. Προτιμῶ νά εἶμαι κάπου παραπεταμένος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου καὶ νά ἔχω τὴν τελευταία θέσιν εἰς αὐτό (νά ζῶ σέ μιά γωνίτσα τοῦ ναοῦ σου), παρά νά κατοικῶ εἰς πλουσίας κατοικίας ἀμαρτωλῶν».

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ--ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

• Ἀξιοζήλευτος ὁ πόθος τοῦ ψαλμωδοῦ. Ποθεῖ νά βρίσκεται πάντοτε στοῦ ναοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νά ἀπολαμβάνῃ τὴ χάρι τῆς θείας λατρείας καὶ νά αἰσθάνεται ἐκεῖ ζωηρότερα τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

• Ἀξιέπαινος δὲ εἶναι καὶ ἡ προτίμησις του νά βρίσκεται παραπεταμένος σέ μιά γωνίτσα τοῦ Ναοῦ παρά νά περνᾷ ἄνετα τίς ἡμέρες του στὰ ἀνάκτορα τῶν ἀμαρτωλῶν. Αὐτὸς πού εἶχε παλάτι πολυτελέστατο, προτιμοῦσε νά παραμένῃ, ἔστω καὶ σέ μιά γωνίτσα, μέσα στοῦ σπιτοῦ τοῦ Θεοῦ, στοῦ ναοῦ. Εἶχε λαχτάρᾳ γιὰ τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ.

Γιατί ὁμως τόση λαχτάρᾳ; Τί εἶναι ὁ ναός;

Οἱ Πατέρες λένε ὅτι ὁ ναός εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς ἀρετῆς καὶ τὸ σχολεῖο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας, κι ἂν περάσῃς ἀπὸ τὸ Ναὸ, ἀμέσως θά ξεχάσῃς τίς καθημερινές φροντίδες καὶ μιά αὔρα πνευματικῆ θά περικυκλώσῃ τὴν ψυχὴ σου. Αὐτὴ ἡ ἰσχύια τοῦ ναοῦ σου προξενεῖ δέος καὶ σέ μεταφέρει ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανὸ.

Ἄν λοιπὸν τόσο μεγάλο εἶναι τὸ κέρδος, ὅταν δὲν γίνεται λατρευτικὴ σύναξις, σκεφθῆτε τί συμβαίνει, ὅταν τελεῖται ἡ θ. Λειτουργία καὶ +οἱ προφῆτες διδάσκουν,+ οἱ ἀπόστολοι κηρύσσουν τὸ Εὐαγγέλιο, +ὁ Χριστὸς βρίσκεται ἀνάμεσα στους πιστούς,+ ὁ Θεὸς Πατέρας δέχεται τὴν τελοῦμενη θυσία, καὶ + τὸ Ἅγιο Πνεῦμα χορηγεῖ τὴν δικὴ Του ἀγαλλίασι! Εἶναι πράγματι μεγάλη ἡ ὠφέλεια κι ἂν ἔχουμε λάβῃ ἄξια καὶ τὴν **Θεῖα Κοινωνία**, τότε φεύγοντας, ἡ ψυχὴ μας εἶναι λαμπρότερη κι ἀπὸ τὸ χρυσάφι.

Ὁ ἴδιος ὁ **Χριστός** θεωροῦσε ἀπαραίτητο νά παρευρίσκειται τακτικά τὴν ἑβδόμη ἡμέρα στὸν τόπο τῆς κοινῆς καὶ δημόσιας προσευχῆς καὶ λατρείας.

Ἡ πράξις αὐτῆ τοῦ Σωτῆρος πρέπει νά ἀποτελεῖ καὶ γιὰ μᾶς νόμο. Ὁ τακτικός ἐκκλησιασμός δὲν πρέπει νά εἶναι μιὰ ἀπλή συνήθεια, ἀλλὰ ἕνα ἀπαραίτητο καθῆκον. Μέσα στὸ ναὸ ὅλα μᾶς βοηθοῦν, ὅλα μᾶς σπρώχνουν πρὸς τὰ ὕψη. Οἱ σεμνές μορφές τῶν Ἁγίων, ὁ κατάλληλος φωτισμός, ἡ ψαλμωδία, τὰ θαυμάσια νοήματα τῶν ψαλμῶν καὶ τῶν εὐχῶν ἀνεβάζουν τὴν ψυχὴ μας στὸ θρόνο Του. Στὴ *θεία Λειτουργία*, παιδιὰ, δὲν εἴμαστε μόνον ἐμεῖς ποὺ μιλοῦμε στὸ **Θεό**. Εἶναι κι **ἐκεῖνος** ποὺ μᾶς ὁμιλεῖ. Μᾶς ὁμιλεῖ μέσα ἀπὸ τὰ ἱερά ἀναγνώσματα ποὺ ἀκοῦμε, τὸν **Ἀπόστολο** καὶ τὸ **Εὐαγγέλιο**. Μᾶς μιλάει κι ἐμεῖς ἀλλοίμονο, τὸν περιφρονοῦμε. Λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία.

Γιατί δὲν ὑπάρχει ζῆλος γιὰ τὸν ἐκκλησιασμό;

Σωστά! Εἶναι θλιβερό! Στους χορούς, στὰ θέατρα, στὶς διασκεδάσεις καὶ τὶς ἐκδρομὲς τρέχουμε πρόθυμα. Ὅλους τοὺς ἀκοῦμε μὲ εὐχαρίστησι, ἢ παίζουμε γιὰ ὧρες, δίχως νά βαριώμαστε. Ὅταν ὅμως μᾶς μιλήῃ ὁ Θεός, στὴν Ἐκκλησία, τότε χασμουριόμαστε, ξυνόμαστε καὶ ζαλιζόμαστε. Ὅταν εἶναι γιὰ ἐκδρομὴ δὲν λογαριάζουμε οὔτε τὴν κακοκαιρία, οὔτε τὸ κρῦο, οὔτε τὴν ἀπόστασι. Τίποτα δὲν μᾶς κρατάει στὰ σπίτια μας. Ὅταν, ὅμως, πρόκειται νά πᾶμε στὴν ἐκκλησία, τότε καὶ τὸ φιλόβροχο μᾶς γίνεται ἐμπόδιο. Γνωρίζουμε τὰ πάντα γιὰ τοὺς τραγουδιστὲς καὶ τοὺς ἠθοποιούς, ἀλλὰ δὲν ξέρομε πόσοι εἶναι οἱ προφῆτες ἢ οἱ ἀπόστολοι.

Ἀπλά, δὲν γνωρίζουμε τί θησαυρός εἶναι ὁ Ναός, γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ζῆλος. Οἱ μάρτυρες θυσίασαν τὴν ζωὴ τους γιὰ τὸ Χριστό, κι ἐμεῖς δὲν θέλουμε οὔτε λίγο νά κοπιάσουμε. Ὁ Κύριος πέθανε γιὰ χάρι μας, κι ἐμεῖς τὸν περιφρονοῦμε;

Ὁ ἀμελής, ὁ ράθυμος καὶ ὁ ἀναβλητικός πάντα βρίσκει δικαιολογίες γιὰ ὅ,τι δὲν κάνει. Τὸν ἀκοῦμε νά λέει: Φταῖνε οἱ γονεῖς, ποὺ δὲν μὲ συνήθισαν ἀπὸ μικρὸς νά ἐκκλησιάζωμαι, ἢ ἔχω φροντιστήριο ἢ ἄλλες ἐξωσχολικὲς δραστηριότητες ἢ ἡ γλῶσσα εἶναι ἀκατάληπτη.... καὶ τόσες ἄλλες δικαιολογίες. Ὅμως ἐάν ὑπάρχει ζῆλος, ὑπάρχει καὶ λύσις. Κι ὁ *ράθυμος*, ναι, γίνεται *ζηλωτής*.

* * *

Τί κάνει ὁ ζηλωτής; Τί πρέπει νά κάνουμε ὅλοι μας;

- * Νά ἐκκλησιάζομαστε τακτικά, κάθε Κυριακῆ. Ἡ Κυριακῆ πρέπει νά εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Κύριο.
- * Νά πηγαίνομε ἐνώρις στὴν Ἐκκλησία, διότι σὲ κάθε θεία Λειτουργία ξαναζωντανεῖται ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὴν γέννησί Του στὴ Βηθλεέμ ὡς τὴ Σταυρικὴ Του θυσία στὸ Γολγοθᾶ, τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν Ἀνάληψι Του.
- * Νά παρακολουθοῦμε μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὶς εὐχές τοῦ ἱερέως.
- * Ἡ εὐλάβεια ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ καθγιασμοῦ τῶν Τιμίων Δώρων (**Σὲ ὑμνοῦμεν...**) νά γονατίζουμε, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερωτέρα στιγμή, κατὰ τὴν ὁποία τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μεταβάλλει τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- * Νά δείχνουμε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν εὐπρέπεια τοῦ ναοῦ.
- * Νά ζοῦμε τὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ὅλη ἡ θεία Λειτουργία, παιδιὰ, γίνεται μὲ αὐτὸ τὸ σκοπὸ, νά κοινωνήσουν οἱ πιστοί. Καὶ τέλος,
- * ποτὲ δὲν πρέπει νά φεύγουμε πρὶν τὴν ἀπόλυσι.

Λένε οἱ πατέρες: Ἦρθες στὴν ἐκκλησία καὶ ἀξιώθηκες νά συναντήσης τὸ Χριστό; Μὴ φύγης, ἂν δὲν τελειώσῃ ἡ ἀκολουθία. Ἄν φύγης, εἶσαι ἔνοχος ὅσο κι ἕνας δραπετῆς. Μπαινεις στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου, καὶ γυρίζεις τὴν πλάτη στὰ ἄχραντα Μυστήρια; Τί κάνεις; Ἐνῶ ὁ Χριστός εἶναι παρών, οἱ ἄγγελοι Του παραστέκονται, οἱ ἀδελφοί σου κοινωνοῦν ἀκόμα, ἐσὺ τοὺς ἐγκαταλείπεις καὶ φεύγεις; Ὁ Χριστός σοῦ προσφέρει τὴν «*ἀγία σάρκα Του*», κι ἐσὺ δὲν περιμένεις λίγο, γιὰ νά Τὸν εὐχαριστήσης. Μὴν μοιάσης τοῦ Ἰούδα ποὺ πῆρε μέρος στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο τοῦ Χριστοῦ, κι ἐνῶ ὅλοι ἦταν καθισμένοι στὸ τραπέζι, αὐτὸς σηκώθηκε πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους κι ἔφυγε. Μὴν γίνῃς κι ἐσὺ προδότης ὅπως ἐκεῖνος. Μὴν φύγης... . Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πιστεύω πῶς ὅλοι καταλάβαμε τὸ σύνθημά μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Ζωντανὴ συμμετοχὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας».

ΡΗΤΟ: «Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με» (Ψαλμ. 68. 10).

Ὅταν φύγῃ κανεὶς ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια εὐλαβῆ συμμετοχὴ εἰς τὴν θεία Λειτουργία, αἰσθάνεται μέσα του χαρὰ, εἰρήνη καὶ ἀγαλλίασι οὐράνια. Ἄν εἶναι θλιμμένος, παρηγορεῖται καὶ ἀνακουφίζεται. Ἄν δὲ καὶ ἐκοινώνησε ἀξίως, αἰσθάνεται ὅτι ὁ Θεός κατοικεῖ μέσα του καὶ ἅγιοι ἄγγελοι τὸν περιστοιχίζουν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ: «Σὲ εὐχαριστοῦμε Κύριε, γιὰ τὴ μεγάλη δωρεὰ σου, ποὺ μᾶς ἀξιῶνεις νά σε λατρεύουμε εἰς τὸν ἅγιο Ναὸ σου κάθε Κυριακῆ καὶ μεγάλη ἑορτῆ. Σὲ παρακαλοῦμε, ἀξιῶνέ μας πάντοτε μὲ προσοχὴ καὶ εὐλάβεια νά ἐκκλησιάζωμαστε, νά δέχεσαι τὶς προσευχές μας καὶ νά μᾶς χαρίσης τὴν εὐλογία σου καὶ τὶς δωρεές σου. Ἀμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Θεός καὶ τὰ τέκνα του. Μαθητὲς Ἐκείνου. (Ἀρχιμ. Δ. Αεράκη) ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Λυδία.

